

**ACORD 48/2018, de 4 de maig, del Ple del
Consell de l'Audiovisual de Catalunya**

Expedient 3-O-2018. Sol·licitud de la Federació de Asociaciones Culturales Radiotelevisión Adventista España (FACRAE), de convocatòria de concurs públic per a l'adjudicació de les llicències disponibles o vacants per a la prestació del servei de comunicació audiovisual de televisió digital terrestre d'àmbit local (TDT-L) i de radiodifusió sonora digital terrestre (DAB)

Fets

1r. El 18 de gener de 2018, va tenir entrada en aquest Consell un escrit, juntament amb diversa documentació, signat pel senyor Jaime Rodríguez Díez, en nom i representació de la Federació de Asociaciones Culturales Radiotelevisión Adventista España - FACRAE (registre d'entrada núm. 39/2018), mitjançant el qual sol·licita al Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) que, de conformitat amb la competència que li atorga l'article 50 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya (LCA), convoqui un concurs públic per atorgar les llicències audiovisuals disponibles, que identifica com les següents:

- TVLP: programa número 4 del canal múltiple 48, amb referència TL10B, de la demarcació de Barcelona (TL10B-48-4)
- TVLP: programa número 1 del canal múltiple 48, amb referència TL10B, de la demarcació de Barcelona (TL10B-48-1)
- TVLP: programa número 2 del canal múltiple 53 (abans 36), amb referència TL03B, de la demarcació de Cornellà de Llobregat (TL03B-53-2)
- TVLP: programa número 4 del canal múltiple 53 (abans 36), amb referència TL03B, de la demarcació de Cornellà de Llobregat (TL03B-53-4)
- TVLP: programa número 4 del canal múltiple 40, amb referència TL02B, de la demarcació de Granollers (TL02B-40-4)
- DAB: lot 44, programa número 2, àmbit comarcal d'Osona, amb referència CL06B

El sol·licitant vincula la petició amb els Acords del Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, següents:

- **Acord 1/2010, de 13 de gener**, mitjançant el qual es va acceptar la renúncia de la societat Avista Televisió de Barcelona, SL, a la llicència per a la prestació del servei de comunicació audiovisual de televisió digital terrestre, de la demarcació de Barcelona (referència TL10B);
- **Acord 2/2010, de 13 de gener**, mitjançant el qual es va acceptar la renúncia de la societat Collserola Audiovisual, SL, a les llicències per a la prestació del servei de comunicació audiovisual de televisió digital terrestre, de les demarcacions de Barcelona (referència TL10B), Cornellà de Llobregat (referència TL03B) i de Granollers (referència TL02B);
- **Acord 101/2009, de 20 de maig**, mitjançant el qual es va acceptar la renúncia de la societat Uniprex Televisión Digital Terrestre Catalana, SL, a la llicència per a la prestació del servei de comunicació audiovisual de televisió digital terrestre, de la demarcació de Cornellà de Llobregat (referència TL03B), i

- **Acord 95/2015, d'1 de juliol**, mitjançant el qual es va acceptar la renúncia de la societat Compañía de Emisiones y Publicidad, SA (CEPSA), a la llicència per a la prestació del servei de radiodifusió sonora digital terrestre (DAB), d'àmbit comarcal Osona, corresponent al lot 44, programa número 2 (referència CL06B), i invoca els apartats 2 i 5 de l'article 27 de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual (LGCA), a l'efecte d'instar la convocatòria de les llicències esmentades.

2n. Vist l'informe de l'Àrea Jurídica d'aquest Consell, les consideracions del qual es reproduïen:

«Consideracions jurídiques

Primera. Revisió prèvia de la planificació tècnica de l'espectre radioelèctric

La Federación de Asociaciones Culturales Radiotelevisión Adventista España (FACRAE), justifica la procedència que el CAC, de conformitat amb l'article 50 de la LCA, convoqui concurs públic per adjudicar les llicències esmentades, que van ser objecte de renúncia acceptades mitjançant els acords 1/2010, de 13 de gener, 2/2010, de 13 de gener, 101/2009, de 20 de maig i 95/2015, d'1 de juliol, del Ple del CAC, en virtut del que disposen els apartats 2 i 5 de l'article 27 de la LGCA.

En primer lloc, pel que fa a la competència per convocar concursos per atorgar llicències per prestar serveis de comunicació audiovisual mitjançant l'ús de l'espectre radioelèctric, és, efectivament, l'article 50 de la LCA, el que atorga al CAC aquesta competència. A criteri de la Federación de Asociaciones Culturales Radiotelevisión Adventista España (FACRAE), aquesta competència és reglada i, en conseqüència, entén, en segon lloc, que, d'acord amb els apartats 2 i 5 de l'article 27 de la LGCA, l'existència de llicències vacants o disponibles obliga el CAC, de forma immediata, automàtica i ineludible, a convocar el concurs corresponent per adjudicar-les. En aquest sentit, cal tenir en compte que, amb independència que estem davant d'una potestat reglada o d'una de discrecional, és obvi que, en el cas que ens ocupa, no es donen les condicions establertes legislativament que empararien l'obligació d'efectuar, de forma immediata, automàtica i ineludible, la convocatòria per atorgar les llicències de TDT local, corresponents a les referències, canals i programes següents: TL10B-48-4, TL10B-48-1, TL03B-53-2, TL03B-53-4 i TL02B-40-4, així com tampoc per a la llicència de radiodifusió sonora digital terrestre (DAB), d'àmbit comarcal Osona, lot 44, programa 2 i referència CL06B.

En efecte, l'article 50 de la LCA determina que la convocatòria dels concursos per a l'atorgament de les llicències establertes per aquesta llei correspon al CAC un cop complertes les condicions que estableix l'article 49. Aquestes condicions són les següents: (i) la planificació tècnica del Govern pel que fa a la gestió de l'espectre radioelèctric i (ii) l'assignació de freqüències en els àmbits de cobertura corresponents. L'existència d'aquestes condicions, amb caràcter previ a la convocatòria dels concursos per a l'atorgament de les llicències, respon, com reconeix la societat interessada, al fet que l'espai radioelèctric públic és escàs. Dit en altres paraules, la llicència audiovisual és un títol habilitant que cal obtenir necessàriament amb caràcter previ a la prestació del servei de comunicació audiovisual, ja que, atès que utilitza un recurs públic i limitat, com és l'espectre radioelèctric, únicament es podran atorgar aquells títols habilitants que, en cada moment, i d'acord amb la planificació corresponent, permeti la disponibilitat de l'espectre.

En conseqüència, la prestació de serveis de comunicació audiovisual està directament vinculada a la utilització de l'espectre radioelèctric. És obvi que atorgar qualsevol llicència sense l'existència prèvia d'una planificació radioelèctrica seria un acte de contingut impossible i, subsegüentment, nul, de conformitat amb la lletra c de l'apartat 1 de l'article

47 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC).

D'aquí que el que estableix l'article 27 de la LGCA s'hagi d'interpretar i aplicar de conformitat amb el que s'ha esmentat més amunt. D'una banda, **l'apartat 2 de l'article 27** de la LGCA determina, com a regla general, que totes les llicències disponibles de la mateixa naturalesa i d'àmbit de cobertura idèntic s'han d'oferir de manera simultània i amb la confirmació prèvia d'existència d'espai radioelèctric suficient. No obstant això, en el marc del que disposa, si s'escau, el Pla tècnic nacional d'oferta de llicències, a desplegar per reglament, quan hagi quedat alliberada una única llicència, l'administració competent ha de procedir a convocar el concurs per adjudicar-la en un termini màxim de tres mesos sense esperar que quedin alliberats més títols habilitadors. Per tant, ens trobem davant un supòsit especial que possibilita treure a concurs una única llicència, en contra de la regla general de convocatòria unitària de les llicències corresponents a serveis de la mateixa naturalesa i d'idèntic àmbit de cobertura. Aquest seria el cas de la llicència per a la prestació del servei de radiodifusió sonora digital terrestre (DAB), identificada més amunt. Això no obstant, cal tenir en compte que això serà possible si així ho disposa el reglament de desenvolupament del Pla tècnic nacional d'oferta de llicències, que, a dia d'avui, no existeix, impossibilitant, per tant, la convocatòria d'un concurs públic per adjudicar aquesta única llicència.

De l'altra, **l'apartat 5 de l'article 27** de la LGCA estableix que l'òrgan competent ha de convocar, en un termini màxim de tres mesos després del venciment de la llicència, el concurs corresponent per a l'adjudicació de les llicències d'idèntica naturalesa que, si s'escau, hagin quedat vacants. Transcorregut aquest termini, qualsevol interessat està legitimat per instar la convocatòria, que s'ha de produir abans del termini que estableixi la normativa d'aplicació des de la presentació de la sol·licitud. De la literalitat d'aquest precepte en cal concloure que està fent referència a llicències vençudes i això únicament es produeix en el supòsit que la llicència arribi al seu termini de vigència. Per tant, en el supòsit que ens ocupa, no es pot considerar que s'hagi produït el "venciment" de la llicència per a la prestació del servei de radiodifusió sonora digital terrestre (DAB) esmentada, atès que el terme *venciment* va associat al període de vigència del títol, i la vigència d'aquesta llicència finalitza el 28 de juliol de 2025. Per tant, cal concloure que el supòsit que estableix l'apartat 5 de l'article 27 de la LGCA no és aplicable.

També, en aquest àmbit de la radiodifusió sonora digital terrestre, cal esmentar el *Llibre blanc de l'audiovisual de Catalunya*, elaborat pel CAC, amb la col·laboració del Govern i del sector, presentat al Parlament el 23 de gener de 2017, en el qual es fa una diagnosi del sistema audiovisual català.

Cal destacar, pel que fa a la situació actual de la ràdio digital, l'apartat del *Llibre blanc* titulat "**Transició cap a la ràdio digital o DAB**", on s'informa que el *Digital Audio Broadcasting* (DAB) per a la difusió d'àudio en format digital està tenint un desenvolupament desigual en els països de la UE. Actualment, diversos estats estan avançant ja en la **definició de plans per a la transició definitiva de la ràdio analògica a la digital (DAB)**, entre els quals, Noruega, que ha fet l'apagada analògica en 2017. Aquesta perspectiva ofereix la possibilitat de contribuir a reordenar l'oferta del sector en l'espai radioelèctric a Catalunya.

La transformació tecnològica que suposa la introducció del DAB és un procés complex que requereix la col·laboració de múltiples agents implicats, principalment els responsables de reordenar l'oferta de programes de l'espai radioelèctric, els prestadors de serveis de ràdio i

els fabricants i venedors de receptors. En l'actualitat, a Espanya hi ha una cobertura territorial del DAB del 20% del territori, centrada en les àrees metropolitanes de Barcelona i Madrid.

Recull també el *Llibre blanc de l'audiovisual*, dins de les estratègies de desenvolupament del sector, l'estudi d'una eventual transició cap al DAB per completar el procés de digitalització dels serveis radiofònics de Catalunya, amb l'objectiu d'impulsar el desenvolupament de la ràdio digital (Digital Audio Broadcasting - DAB).

Per tant, atesa la situació actual de la radiodifusió sonora digital terrestre a Espanya, pendent de definir plans de transició de la ràdio analògica a la digital, que podria produir algunes afectacions en la planificació de les ràdios, ens duu a una situació de provisionalitat que dificulta i desaconsella la convocatòria de concursos públics per a adjudicar llicències per a la prestació del servei de radiodifusió sonora digital terrestre (DAB).

En definitiva, la manca d'aplicabilitat de l'article 27 de la LGCA implica que aquest Consell no té l'obligació de convocar els concursos per a l'adjudicació de les llicències afectades. Ans el contrari, ho tindria prohibit, de conformitat amb la **disposició transitòria desena** de la LGCA, que, sota el títol "Revisió de la planificació i de les concessions per a la gestió de les televisions locals per ones hertzianes", determina, el següent:

"2. [...]

En el termini de divuit mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, conjuntament amb les comunitats autònomes, ha de procedir durant sis mesos a la revisió del Pla tècnic nacional de la televisió local amb la finalitat de racionalitzar-ne el contingut.

3. Mentre es procedeix a la revisió que estableix l'apartat anterior, les autoritats audiovisuals competents s'han d'abstenir de convocar i de resoldre concursos públics per a l'atorgament de títols habilitants per a la gestió de televisions locals."

Per tant, atès que el Pla tècnic nacional de TDT-L, aprovat pel Reial decret 439/2004, de 12 de març, modificat pel Reial decret 2268/2004, de 3 de desembre, encara no ha estat objecte de revisió, aquest Consell no pot convocar concursos per a l'atorgament de llicències corresponents a la gestió de televisions locals. Així, contràriament al que al·lega la Federación de Asociaciones Culturales Radiotelevisión Adventista España (FACRAE), la inexistència d'aquesta planificació revisada, que, d'acord amb la disposició transitòria desena de la LGCA, s'estableix amb caràcter preceptiu i previ, comporta la impossibilitat de convocar els concursos per adjudicar les llicències corresponents a les referències, canals i programes següents: TL10B-48-4, TL10B-48-1, TL03B-53-2, TL03B-53-4 i TL02B-40-4, atesa la inexistència d'una planificació de la TDT-L adequada a la situació actual de l'espectre radioelèctric.

Pel que fa a aquest darrer aspecte, cal assenyalar que ja el 14 d'octubre de 2009, el CAC va aprovar i va adreçar al Parlament de Catalunya un estudi global anomenat *Diagnòstic de la televisió digital terrestre local a Catalunya (setembre-octubre 2009)*, en què avaluava la viabilitat dels diversos prestadors de cadascuna de les 21 demarcacions en què es divideix la TDT-L a Catalunya.

Les conclusions de l'estudi de diagnòstic advertien que "[...] Els solapaments entre demarcacions, ja sigui per solapaments de cobertura, ja sigui per raons econòmiques i demogràfiques, són una realitat que no es pot defugir, ja que configuren un mercat diferent al definit sobre el paper en el PTN [...]. En tot cas, per tal de garantir la racionalitat de les demarcacions existents i per una major transparència i objectivitat, caldrà abordar una

possible reforma legal [...]”. I, en aquest sentit, l'estudi va concloure que calia efectuar una “[...] anàlisi dinàmica de la viabilitat de les demarcacions de TDT-L a Catalunya que tinguí en compte tots aquests elements: el nombre d'habitants i la distribució geogràfica; les característiques de la xarxa de telecomunicacions necessària; l'orografia i els solapaments entre demarcacions; la viabilitat econòmica dels prestadors, i la diversitat de l'oferta que inclogui públics i privats. Aquesta anàlisi ha de contribuir a garantir la racionalitat i la sostenibilitat de les demarcacions de la TDT-L, a prendre decisions sobre la cobertura o no de les concessions vacants, a autoritzar l'emissió en cadena i la producció sindicada i a fomentar i donar suport a les televisions públiques i privades que fan proximitat. Inspirar, en definitiva, els objectius a seguir i les mesures a dur a terme en els propers mesos en relació amb la TDT-L per consolidar-la [...]”.

Així, la LGCA ha incorporat en les seves previsions la necessària racionalització del mapa de la TDT-L i ha establert, amb caràcter obligatori i previ a la convocatòria de qualsevol concurs públic d'atorgament de títols habilitants, la revisió del Pla tècnic nacional de la televisió local.

En conseqüència, d'acord amb el caràcter i la naturalesa de les disposicions transitòries, el contingut de les quals preval sobre la resta de disposicions, atès que el seu objectiu és, justament, permetre el trànsit al nou règim jurídic, els terminis que preveu l'article 27 de la LGCA per a la convocatòria de les llicències disponibles en serveis de televisions locals no resulten aplicables fins a l'entrada en vigor de la revisió del Pla tècnic nacional de la televisió local (TDT-L).

Segona. Impediment temporal de convocar concurs públic de TDT local per qüestions tècniques: el dividend digital

D'altra banda, cal assenyalar una altra qüestió que està actualment en procés que afecta aspectes tècnics i també de planificació i repartiment de l'espectre, com és l'anomenat “**dividend digital**” i, per tant, un motiu molt important a tenir en compte abans de convocar un concurs públic.

Així, abans del 3 d'abril de 2010 la televisió era analògica, i la banda de freqüències que ocupava la televisió analògica era des de 470 MHz fins a 862 MHz. Això equivalia a tenir 49 canals possibles de televisió que es repartien en canals estatals, autonòmics i locals. A partir d'aquell moment, la digitalització de la televisió (la TDT) va permetre multiplicar per quatre la disponibilitat de canals.

El dividend digital es refereix al conjunt de freqüències que van quedar disponibles en la banda de freqüències tradicionalment utilitzada per a l'emissió de la televisió com a conseqüència de la migració de la televisió analògica a la digital. En una primera fase, a Europa, es va determinar que aquest conjunt de freqüències seria la **banda de freqüències de 800 MHz (790-862 MHz)**. L'obligatorietat d'aquest canvi venia donat per la normativa internacional de la Unió Internacional de Telecomunicacions (UIT), adoptada en la Decisió 2010/267/UE de la Comissió Europea.

A Espanya, les freqüències del dividend digital estaven espargides, i la banda de freqüències de 800 MHz estava ocupada, en part, per alguns canals de la TDT (canals 61 a 69 d'UHF). Així, l'alliberament del dividend digital va ser el procés de reordenació de freqüències necessari per tal que la banda 800 MHz quedés disponible a tot Europa. Una vegada alliberat (a Espanya aquest procés va concloure el 31 de març de 2015), la banda de 800 MHz es va deixar d'utilitzar per a la transmissió de la TDT i es va assignar als

operadors de telefonia mòbil per a la prestació de nous serveis de banda ampla de quarta generació (4G).

Tot això, va comportar que els canals afectats per la liberalització “migressin” a altres canals i, per tant, va suposar una “reordenació de canals”.

No obstant això, actualment, tot aquest procés de reordenació no està tancat. El 6 de maig de 2015 la Comissió Europea (CE) i la Unió Internacional de Telecomunicacions plategen el que s'anomena “**segon dividend digital**”, on s'estableix la importància de la **banda de freqüències dels 700 MHz (694-790 MHz)** per garantir la prestació de serveis de banda ampla a les zones rurals assegurant l'accés i la connectivitat, tot assenyalant la necessitat de coordinar l'alliberament d'aquesta banda i de satisfer, al mateix temps, les necessitats específiques de la distribució de serveis de radiodifusió.

A més, la Conferència Mundial de Radiocomunicacions de la Unió Internacional de Telecomunicacions (ITU) celebrada el 2015, va confirmar l'atribució de la banda 694-790 MHz a la Regió 1 de la UIT (a la qual pertany la Unió Europea), als serveis de comunicacions mòbils, un títol coprimari amb els serveis de radiodifusió, és a dir, que prioritza els serveis de comunicacions mòbils. El grup de política de l'espectre de la Unió Europea va aprovar el novembre de 2016 que la banda dels 700 MHz fos utilitzada inicialment per llançar el 5G a Europa.

En l'actualitat la banda de 700 MHz (694-790 MHz) està ocupada per serveis de radiodifusió, amb les seves llicències respectives, i s'hauran d'encabir en les bandes inferiors, de 470 a 694 MHz.

Els estats membres hauran d'autoritzar l'ús de la banda de freqüència de 694-790 MHz per a sistemes terrestres capaços de prestar serveis de banda ampla electrònica de comunicacions sense fils.

El 28 de novembre de 2017 s'ha fet una consulta pública (ha finalitzat recentment, el 19 de febrer de 2018) per planificar el segon dividend digital que ha de permetre la compressió de tots els canals de la TDT en l'espectre de freqüències de 470 a 694 MHz.

En conclusió, i de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 3 del Codi civil (CC), que estableix que les normes s'han d'interpretar segons el sentit estricte de les seves paraules, en relació amb el context i els antecedents històrics i legislatius, cal interpretar la disposició transitòria desena de la LGCA en el sentit que, en el moment de l'aprovació i l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el que estava en marxa era el primer dividend digital i, per tant, la referència a la nova planificació de la TDT local era en relació, justament, amb la nova planificació que s'havia de realitzar un cop materialitzat aquest primer alliberament d'espai radioelèctric.

Això no obstant, com s'ha posat de manifest, actualment està en procés un “segon” dividend digital o nou alliberament de l'espai reservat inicialment per a la televisió local i que s'utilitzarà per a serveis altres que els de televisió; per la qual cosa, cal interpretar la previsió que estableix la disposició transitòria esmentada tenint en compte que **un cop el segon dividend digital s'hagi materialitzat, es coneixerà quin és l'espai radioelèctric realment disponible per als serveis de televisió local**.

Per tant, és obvi que els dividends digitals –entesos com a alliberament d'espai reservat inicialment a la televisió local– justifiquen la necessària revisió de la planificació de la TDT local atesa l'afectació que aquest alliberament ha tingut –primer dividend– i tindrà –segon dividend– sobre les freqüències, les potències i els àmbits de cobertura planificats inicialment.

Aquests canvis afectaran inevitablement les llicències adjudicades amb caràcter previ a la revisió, tot provocant, així mateix, greus perjudicis als adjudicataris. D'aquí que la disposició transitòria desena de la LGCA estableixi la prohibició de convocar fins que no es revisi formalment i globalment la planificació de la TDT local.

Tercera. Altres consideracions: inviabilitat econòmica de la TDT local amb el Pla tècnic actual

Les conclusions de l'estudi de diagnòstic, al qual es fa referència en la consideració jurídica primera, ja constataren l'any 2009 la inviabilitat econòmica de la TDT local a Catalunya.

Aquesta conclusió es completa avui amb el resultat del seguiment i de l'anàlisi de diferents estudis sobre la viabilitat econòmica de la TDT local privada a Catalunya amb la planificació actual de freqüències, que demostra clarament que l'explotació de la televisió local no és viable des d'un punt de vista econòmic.

Concretament, podem identificar alguns dels motius que originen la inviabilitat de la TDT local privada, que afecten àmbits diferents amb incidència econòmica:

Demogràfics: algunes demarcacions tenen una població reduïda, una densitat baixa i, doncs, una audiència potencial insuficient.

Orogràfics: en algunes demarcacions amb audiència i mercat publicitari potencials, trobem una orografia complicada. Per evitar zones d'ombra i poder oferir una cobertura universal, es requereix un nombre elevat de repetidors. Això succeeix en totes les demarcacions muntanyoses i encareix el cost de transmissió del senyal.

Manca de tradició i d'iniciatives: hi ha casos en què la viabilitat econòmica de la TDT local hauria d'estar garantida (demografia, economia i orografia favorables), però no és així. En aquests casos, no hi ha tradició de TV local analògica ni prestadors que liderin la presència de prestadors de proximitat en TDT.

Cost de transmissió del senyal audiovisual: el cost del transport del senyal per a les televisions locals té un impacte més gran. En els casos en què hi ha programes sense adjudicar o sense emissió efectiva, no es pot repartir el cost fix de la gestió del MUX (quatre programes). El cost d'aquesta infraestructura recau només sobre els prestadors que sí que emeten.

Atesa aquesta situació, cal recordar que el CAC ha manifestat públicament i en diverses ocasions la inviabilitat econòmica de la TDT local amb l'actual planificació vigent, i la sol·licitud reiterada d'una revisió del Pla Tècnic Nacional de la TDT local, que estableixi un redimensionament de les demarcacions i del nombre de llicències. Aquesta és la condició *sine qua non* perquè el sector arribi a ser viable econòmicament, abans d'encetar nous processos concursals de llicències.

Així, com s'ha dit abans, ho va fer constar el president del CAC a la compareixença al Parlament de Catalunya, de 23 d'octubre de 2009, amb ocasió de la presentació de l'informe "Diagnòstic de la televisió digital terrestre local a Catalunya".

Posteriorment, en el transcurs del MAC 2011 (Mercat de l'Audiovisual de Catalunya), el CAC va tornar a protagonitzar la sol·licitud d'una revisió del Pla Tècnic Nacional, i en aquesta edició del MAC es va adoptar el compromís per modificar el mapa de la TDT local a Catalunya amb l'objectiu de corregir disfuncions i de fer més sostenibles els projectes de les televisions locals.

Ja al 2017, el CAC va elaborar l'"Estudi de la Comunicació local a Catalunya", en què fa esment de la necessitat de redimensionar el mapa de la TDT local, a efectes de la sostenibilitat del sector.

També altres organismes oficials, com és el cas del *Colegio Oficial de Ingenieros de Telecomunicaciones*, reclamen accions encaminades a garantir la sostenibilitat econòmica del sector.

Finalment, en aquest apartat sobre la inviabilitat de la TDT local, també cal fer referència al *Llibre blanc de l'audiovisual de Catalunya*, esmentat a la consideració jurídica primera. Com s'ha dit abans, aquest llibre ha estat elaborat pel CAC, amb la col·laboració del Govern i del sector, i presentat al Parlament de Catalunya el 23 de gener de 2017.

El llibre recull una diagnosi àmplia sobre tots els sectors del sistema audiovisual català i també proposa un pla estratègic d'actuacions i recomanacions. Concretament, pel que fa a la TDT local, ratifica i insisteix en els problemes identificats més amunt i fets públics en diverses ocasions, relatius principalment a la inviabilitat econòmica de la TDT. Ratifica, una vegada més, la necessitat d'elaborar un nou mapa de demarcacions i, per tant, de revisar la planificació. Així, determina que s'hauria d'elaborar un nou pla tècnic de la televisió digital que, en previsió del *segon dividend digital*, modifiqui l'actual regulació de l'espai radioelèctric en aquestes activitats.

És per tot això, que es considera necessari revisar el Pla tècnic abans d'adjudicar noves llicències que agreujaran encara més el problema econòmic i farà més inviable l'explotació de la TDT per part dels seus titulars.»

Per tot el que s'ha exposat, el Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya adopta, per 5 vots a favor i 1 vot en contra, el següent

ACORD

1. Desestimar la sol·licitud de la Federación de Asociaciones Culturales Radiotelevisión Adventista España (FACRAE), de convocatòria de concurs públic per a l'adjudicació de les llicències vacants per a la prestació del servei de comunicació audiovisual de TDT-L, fins que s'hagi efectuat la revisió del Pla tècnic nacional de la televisió local, així com, per a l'atorgament de la llicència per a la prestació del servei de radiodifusió sonora digital terrestre (DAB), d'acord amb el que estableix l'article 27 de la LGCA, de conformitat amb les consideracions efectuades en aquest acord.
2. Notificar aquest acord a la Federación de Asociaciones Culturales Radiotelevisión Adventista España (FACRAE).

Barcelona, 4 de maig de 2018

Roger Loppacher i Crehuet
President

Daniel Sirera Bellés
Conseller secretari